

[Haustrup Clemmensen.]

tisk forslagsstillernes alvorlige hensigt at få en saglig og en uvildig og en hurtig undersøgelse af disse alvorlige danske samfundsproblemer. Det er vor overbevisning, at man på baggrund af en sådan undersøgelse vil have en bedre mulighed for en saglig debat og derved få bedre muligheder for den bekæmpelse af inflationen, som vi desværre må erkende er mislykkedes i disse år i dansk økonomisk politik.

Baunsgaard: Det radikale venstre giver gerne tilslutning til det forslag, der her er fremsat om undersøgelse af inflationskilderne. Jeg tror, det er rigtigt, at vi får foretaget en sådan undersøgelse, og jeg finder derfor også, at initiativet under omstændighederne er rigtigt og fortjener påskønnelse.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var i sin tale i dag inde på — og det er forslagsstillerne jo i det hele taget inde på — om der kan påpeges særlige danske inflationskilder, og man fremdrager i den forbindelse specielt pristalsreguleringen. Der er næppe tvivl om, at det sagligt set er rigtigt, at vi her står over for et særligt dansk fænomen, som bør undersøges. Spørgsmålet er, om det er rimeligt at fremdrage et enkelt område, og om det er klogt med henblik på det, forslagsstillerne vil opnå. Jeg tror, at man ved en vurdering må sige nej til begge disse spørgsmål. Det er ikke rimeligt; vi har andre særlige danske forhold, som skal med i en undersøgelse, og det er næppe klogt ud fra den betragtning, at skal en undersøgelse have nogen virkning, skal den helst foregå i et sådant klima, at alle nærer tillid til, at undersøgelsen udelukkende er sagligt begrundet, og at man ikke på forhånd har taget stilling. Hvis man skal undersøge årsagerne, er det ikke klogt på forhånd, inden en sådan undersøgelse indledes, at slå fast, hvad årsagerne er. Jeg tror i det hele, at skal vi have et bedre klima for modvirkning af inflationstendenserne og de kraftigste påvirkninger fra inflationskilderne, er det en forudsætning, at alle kredse og alle grupper bestræber sig på fremfor at påpege svagheder hos andre at forsøge på at forstå andres forudsætninger og at finde svaghederne hos deres egne grupper.

Jeg kan derfor ikke lade være med at sige

til det ærede medlem hr. Henry Christensen, som nu i dag igen så stærkt fremdrog de særlige forhold omkring pristalsreguleringen, at nok er jeg enig i, at det er ét af de områder, der skal undersøges, men det ærede medlem må gøre sig klart, at såvel han som andre i folketinget vel nu og da begår ting, så man direkte må sige, at de har skabt en ny inflationskilde eller forstærket en allerede løbende inflationskilde. Jeg er jo bekendt med, at venstre eksempelvis i udvalget om landbrugslovsforslagene vil stille et ændringsforslag om forhøjelse af tilskud til landbruget med 150 mill. kr.

Jeg er nødt til over for det ærede medlem, sådan som han har diskuteret det i dag, at sige, at hvis man ikke samtidig anviser ny dækning for disse 150 mill. kr., har man her om ikke skabt en ny, så forstærket en eksisterende inflationskilde. Hvis man uden at kræve nye skatter op pumper penge ud i befolkningen, når det samlede forbrug i forvejen er for stort, nærer man inflationen. Derfor burde man sige oprigtigt, hvad det var, man ville: vi vil tage disse penge fra en anden del af befolkningen og give dem til landbruget. Så havde man ikke næret inflationen; så havde man sagt, hvad det egentlig var, man ville.

På tilsvarende måde må jeg sige til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at jeg er enig i, at vi normalt har et af de roligste arbejdsmarkeder i verden, men jeg tror ikke, det er klogt netop af det ærede medlem, hvis vi skal have saglighed ind i debatten, at nøjes med at sige dette til de danske arbejdere i dag. Det er nemlig ikke sikkert, at det er den udtalelse, der er mest påkrævet fra socialdemokratiets side i dag. Jeg tror, det var mere rigtigt, om det ærede medlem havde sagt, at det skulle vi gerne bevare. Det må dog give anledning til ængstelse, at man, til trods for at man stadig fremhæver betydningen af at have de kollektive overenskomster for de danske lønmodtagere, alligevel ved, at aldrig så snart har vi fået de kollektive overenskomster, før lønglidningen på de enkelte arbejdspladser begynder.

Jeg tror, at en sådan udtalelse ville gøre mere gavn, hvis den kom fra socialdemokratiet, end når den kommer fra mig. Jeg tror derfor, at det var en særlig forpligtelse for den socialdemokratiske ordfører at have